

→ SKP ←

TIEDONANTAJA

N:o 6

1930.

VAALEIHIN TYÖTÄTEKEVÄT. TAANTUMUSTA VASTAAN.

Kaikki äänet työväen omille ehdokkaille.

Luokkataistelukannalla oleva vasemmistotyöväki käy edessä oleviin eduskuntavaaleihin ankaran fascistiterrorin painostuksen alaisena. Ei ole kumma että osassa työväestöä on syntynyt käsitys, että vaaleihin meno on toivotonta silloin kuin tämän maan verenhimoisen porvaristo on riisunut kasvoiltaan kansanvallan naamion, joka jossain määrin on tähän saakka koristanut Suomen porvariston luokkaherruutta. Luokkataistelukannalla olevan työväestön aktiivisin aines ei kuitenkaan menettänyt rohkeuttaan lapualaisten terroria johdosta, vaan ripeästi ryhdyttiin vaalitoimintaan ja olosuhteisiin katsoen voidaan tähän mennessä sanoa, että tulokset ovat tyydyttävät. Yhdistystoiminnan ollessa viranomaisien mahtikäskyllä lakkautettuna, ryhtyivät jotkut toverit omaaloitteisesti toimiin ja tuloksena on työväen omat listat useissa vaalipiireissä. Vain niissä vaalipiireissä, joissa koko toimintavoima on ohranan vangitsema - esim. Vaasassa yli 70 vangittu - jäi työväki ilman omia listoja.

Näennäisen kansanvallan vallitessakin on työväen vaalitoiminta vaikeata, sillä äänioikeuden riistot, varojen puute y.m. seikat aiheuttavat sen, ettei työväestö voi tuoda esille kaikkea sitä voimaa, mikä sillä itse asiassa on. Pääomien omistajat, apuriensa sosialifascistien avulla saavat määrävän aseman parlamentissa. Näillä molemmilla on runsaat rahavarat käytettävänä ja hallitusvaltaa tuetaan sanomalehdistöllä ja parlamentilla, joka muodostuu poliittisesta roska joukosta, joka pystyy soittamaan suutaan ja nokkelasti peittämään Työväestö tietää, ettei parlamentaarinen toiminta sellaisenaan tuo sille paljonkaan hyvää, mutta siitä huolimatta käy se vaaleihin. Työväestöllä täytyy olla parlamentissa omat edustajansa, jotka tuovat esille työväestön omat luokkavastimukset ja paljastavat kapitalistisen järjestelmän rappeutuneisuuden ja sosialifascistien petoksen työväenluokkaa kohtaan.

Tässä maassa nykyisin vallitsevan avoimen fascistitiktatuurin aikana käy työväestö vaaleihin ja yrittää saada äänensä kuuluville, huolimatta oppertunistien ja sosialifascistien kuiskutuksista. Vallakumouksellisen työväestön joukkotahto ja -toiminta on masentumaton. Toiminta parlamentissa on osa siitä kouluutuksesta, jota työväestö tarvitsee ja jota on käytävä, jotta työväestö saavuttaisi päämääränsä, saisi käsiinsä välttämättömän vallan. Vähemmän luokkatietoisille on teroitettava mieliin, etteivät voimasuhteet parlamentissa ole luokkavoimien todellisena kuvastimena. Parhaan esimerkin "parlamenttaarisesta" kouluutuksesta ja parlamentissa vähemmistönä olevan työläisaineksen voimasta, tarjoaa Venäjän työväenliikkeen historia. Ensimmäisessä valtakunnan duumassa oli bolshevikien edustajia vain 4 kappaletta ja kun tsaristinen taantumus yhä kiristyi ja vasililrkin muutettiin hallitsevalle luokalle entistäkin edullisemmaksi, ottivat ~~he~~ bolshevikit kaikesta huolimatta osaa vaaleihin, vaikka taantumus estikin työläisedustajain valitsemisen kolmanteen ja neljänteen duumaan. Parlamentissa ollessaan korostivat bolshevikit sitä seikkaa, että työväestö ei voi parlamentilta odottaa huojennuksia asemaansa ja toimintansa on kohdistettava sen ulkopuolelle, laajojen työväenjoukkojen keskuuteen. Ja tulos tästä monipuolisesta kouluutuksesta ja toiminnasta oli maailmanhistorian uusi vaihe: prolettaarinen vallankumous.

Tämänkin maan työväestön on otettava oppia bolshevikien taistelijakaartin menettelytavoista. Joukolla on käytävä vaaleihin. Ja kaikki äänet työväen omille ehdokkaille. Hoipertelijain luopiorymä kehoittelee avoimesti piskoisia kannattajajoukkojaan äänestämään sosialifascistien listoja. Työväestön on varottava kuulemasta näiden rintamakarkureiden neuvoja. Tietäen oman vähäisen

kannatuksensa työväestön keskuudessa on ryhmä Nurminen-Kulo-Välläri lähtenyt tässäkin asiassa hajottamaan luokkatietoisten työläisten yhteisrintamaa. Sellainen teko on työväen asian kavallusta ja merkitsee se tekijänsä häpeän polttomerkillä.

VOIMAKAS KOTI- JA TYÖMAA-AGITATIO KÄYNTIIN. KAIKKI TYÖLÄISET VAALEIHIN JA JOKAINEN MÄNÄ VAIN TYÖVÄEN OMILLE EHDOKKAILLE.

Vaalipiireissä, joissa työläiset ja työtätekevät talonpojat eivät ole asettaneet omia ehdokkaitaan lokak. 1 ja 2 p:nä toimitettavia valtiollisia vaaleja varten, asettaa Suomen Kommunistinen Puolue omat ehdokkaansa ja ovat ehdokkaina seuraavat toverit: Otto Ville Kuusinen, Kullervo Manner, Erjo Sirola ja Asser Salo.

Ehdokkaitten nimet tulee kirjoittaa vaalilipun oikeassa alkulmassa olevaan, sitä varten varattuun kohtaan.

Ne työläiset ja talonpojat, jotka eivät voi kirjoittaa pitkiä nimiä, voivat lyhyesti merkitä vain S.K.P.

Tällaisia vaalipiirejä ovat: Mikkelin läänin, Viipurin läänin itäinen, Turun ja Porin läänin pohjoinen, Vaasan läänin pohjoinen, itäinen ja eteläinen, Hämeen läänin eteläinen, Kuopion läänin itäinen ja läntinen vaalipiiri.

Lenin sanoi osanotosta toisen valtakunnan duuman vaaleihin: "Jos kirottu vastavallankumous on meidät ajanut tuohon kirottuun lähvään s.o. väkukunnan duumaan, tulemme työskentelemään sielläkin vallankumouksen hyväksi, ei itkien, mutta ei myöskään kerskuen."

Joukkotaistelujen

järjestämisestä.

Fascismia Suomessa ei kykene kukistamaan mikään muu kuin joukkojen sitkeä, hallittamaton, määrätietoinen taistelu. Kaikki puheet "demokratian plantamisesta" parlamentin tai muun porvarivaltion laitoksen kautta ovat pelkkiä petkutusta, millä joukkoja koetetaan taisteluun estää. Lähestyvissä terrori-vaaleissa valittava eduskunta on fascismin edessä yhtä avuton kuin sen edeltäjäkin. Se tulee "lai lisellä" tavalla vähvistämään fascistisen väkivaltakomennon, muuten ajavat fascistiset iskujoukot sen pelolle. Siksi on puhe "laillisten olojen palauttamisesta" tietoisista joukkojen pättämisestä. Vain työläisten ja köyhien talonpoikain yhtynyt joukkovoima voi fascistisen "laillisuuden" murskan asettaa tilalle oman luokkavaltansa.

Tästä syystä on joukkojen vieminen taisteluun nyt tärkeämpää kuin koskaan ennen. Sitä emme fascismin alkubyökkäyksen aikana kyenneet tekemään. Mutta fascismin hyökkäys ei ole pysähtynyt. Parastaikaa suunnitellaan ja suoritetaan n. palkkojen alennuksia kaikilla aloilla, niin teollisuudessa kuin maataloudessakin. Fascistisen terrorin avulla yritetään estää työväestö kokonnan voimattomaksi ebujaan wjamaan sekä turvata kapitalistien voitto-osingot ja lahtariarmeijan selkäpuoli rosvohyökkäystä vastaan. Sosialifascistit ja opportunistijohtajat avustavat kapitalisteja tässä työssä. Köyhäin talonpoikain veroja lisätään, maatalouspula painasheittä rekana ja fkg fascistihallitus ei voi eikä halua tehdä mitään heidän auttamisekseen. Tuhannet työttömät jätetään oman onnensa nojaan.

Selvää on, että kaiken tämän sorron ja vänon täytyy herättää vastustusta työtätekevien joukoissa. Fascismin tarkoituksennahan onkin juuri tämän pulan johdosta syntyvän työtätekevien liikehtimisen estäminen ja nujertaminen. Siksi on jokainen taistelu työtätekevien aseman parantamiseksi samalla myös taistelua fascismia vastaan. Tämän ymmärtäen on kommunistien velvollisuutena taistelujen kehittäminen ja järjestäminen työtätekevien jokapäiväisten elinotujen puolesta. Palkkataistelut, taistelut kapitalistien harjoittaman työmasterroria vastaan, työtätekevien kokoontumis-, lausunto- ym oikeuksien puolesta, fascistiterroria vastaan ovat kaikki osia yleisistä fascisminvastaisesta taistelusta, muotoja, joihin tämä taistelu alkuasteellaan pukeutuu. Ollen työtätekeville läheisiä voidaan näitä taisteluita helposti kehittää laajemmiksi otteluiksi fascistista väkikomentoa vastaan.

Ammatillisten järjestöjen toiminta on estetty tai ovat ne muuten toimettomia. Kommunistien ja yleensä luokkatietoisten työläisten velvollisuutena on toimia ammatillisten järjestöjen taistelukuntoisiksi saattamiseksi. Ammatillisten järjestöjen on aikkeuksin uhmaten käytävä taistelua työväen elinotujen puolesta. Missä ammatillisia järjestöjä ei ole tai missä ei mitenkään onnistuta niitä taistelukannalle saamaan, on kommunistien opittava johtamaan työväen taisteluita ammatillisten järjestöjen sivu, itsenäisesti. Näin

on kaikilla niillä työpaikoilla, joilla on noskelaisia lakonrikkurijärjestöjä. Niiden "johdolla" ei ainoastakaan taistelua voida käydä, koska ne eivät taistelua halua. Niiden toiminta-alueilla on kommunistien ~~aktiivista~~ otettava aloite ja johto käsiinsä.

Tärkeätä on, että kommunistiset solut työpaikoille nopeasti määrittävät kantansa ja toimenpiteensä kaikkiin esilletuleviin tapauksiin nähden. Mitään aihetta ei saa jättää käyttämättä joukkotaiistelujen kehittämiseen ~~mx~~ nähden. Bolševistisellä tarmolla on heti tartuttava asiaan, selitettävä, agiteerattava ja järjestettävä joukkojen vastarinta. Pieninkin joukkoliikkeen ilmaus on nyt suuresta merkityksestä, koska, koska sillä nykyisessä tilanteessa on tartuttava vaikutus. Sitä paitsi syventää jokainen joukkojen vastarinnan ilmaus vallitsevaa valkoisen valtakomennon pulaa, saattaa sekasortoa porvarillis-sosialifascistiseen rintamaan ja horjuttaa siten fascistisen väkivaltakomennon perusteita.

O i k e i s t o - o p p o r t u n i s m i n v a r a r i k k o.

Eri maissa on viime vuosina ilmennyt pieniä opportunistisia ryhmäkuntia kommunististen puolueiden sisällä jainiiden liepeillä. Tapahtumien kehitys on kuitenkin johtanut niiden romahtamiseen useissa maissa. Joka puolella menettävät ne vaikutustaan, kun niiden harhaanjohtamat työläiset kovan kokemuksen kautta tulevat vakuutetuiksi, että Komintern ja kommunistiset puolueet ovat olleet oikeassa tilannetta ja menettelytapoja arvioidessaan. Maailman pula, kapitalismin hyökkäys, luokkataistelun kärjistyminen osoittavat, että opportunistit ovat perinpohjin iskenneet kirjeensä kiveen, että heidän politiikkansa on petollista kapitalistien armoille antautumispolitiikkaa.

Hollannissa erosi opportunistinen Wijnkoopin ryhmä jo v. 1925 kommunistisesta puolueesta. Siitä asti on se keskeyttänyt taistelua Kominternia ja kompuoluetta vastaan. Mutta kapitalistisen pulan seuraukset ulottuivat Hollantiinkin. Työttömyyden, palkkojen alennuksen ja työläis tenasean maanontamisen johdosta kasvoi työläisten taisteluhenkki. Silloin huomasivat opportunisteja kannattaneet työläiset, että heidän johtajainsa osoittama tie vie turmiin. Heidän painostuksensa alaisina oli niiden johtajainkin tunnettava, teesi Kominternin ja kompuolueen linja oli oikea. Nyt on Wijnkoopin ryhmä kokonaaisuudessaan liittynyt Hollannin kommunistiseen puolueeseen. Vain 4:n johtajan puolueeseen liittyminen on avoinna, sen ratkaisee Kominternin johto.

Saksan "välläriläiset" menettävät myös vaikutustaan. Saksin vaalien tulos oli siitä parhaana todistuksena. Saksi on ollut brandlerilaisten opportunistien lujin tukikohta. Siellä ottivat he jo toistamiseen osaa maapäivävaaleihin - ja kärsivät masertavan tappion, kun sensijaan kommunistinen puolue suuresti lisäsi äänimääränsä. Sama on epäilemättä tulos t.k. 15 p:nä suoritettavissa yleisissä parlamenttivaaleissa Saksassa.

Huomatessaan vaikutusvaltansa joukkoihin kokonaan häviävän yrittävät opportunistijohtajat useasti "pelastaa mitä pelastettavissa on" johtamalla laumansa sosialifasciemin leiriin. Niin ovat he tehneet Tšekko-Slovakiassa, jossa opportunistien käsissä olevat ammatilliset järjestöt on viety sos.-dem. ammattijärjestöön. Niin yrittävät välläriläiset tehdä meillä Suomessakin. Ovathan maurarien ja metallityöläisten liittojen opportunistiset johtajat jo tehneet päätöksen liittojensa liittämistä sos.-dem. lakonrikkurijärjestöön, jonka järjestäjinä Vällärin ja Nurmisen tiedetään liehuvan. Tärkeästi järjestödemokratian sivuuttamalla ovat nämä herrat "päätäneet" asiasta, mikä olisi vain jäsenistön ratkaistavissa. Mutta herrat opportunistit tietävät ai- van hyvin, ettei työläisjäsenistö heidän sosialifascistisille poliilleen tule ja siksi turvautuvat he lapualoismenetelmiin. Työläisten on kuitenkin noustava päättävään vastarintaan näitä diktaattoreita vastaan ja vedettävä herrat opportunistit tilille. Opportunistijohtajain mukana kulkevalle harvakuu- sel- le työläisryhmälle on osoitettava, miten heidän kellokkaansa hieovat heistä kauppoja sosialifascistien kanssa. Iräi opportunisteista, ennenkuin se on myöhäistä, olkoon kehoituksenne vällärin harhaannuttamille työläisille. Opportunismi johtaa sosialifascismiin, vain S.K.T. on luokkataistelupuolue, joka ei milloinkaan antaudu, joka nostaa lippunsa korkealle ja kaikista vainoista huolimatta johtaa työtätekevät taisteluun elinehtojensa puolesta, fascismia vastaan, työtätekevien vallan puolesta.

Puoluetystä maaseudulla.

Nykyinen luokkataistelutilanne asettaa salaisille luokkataistelujärjestöille S.K.P:lle ja S.K.N.L:lle sekä niiden kaikille elimille suuria vaatimuksia. Julkinen työ on korvattava salaisella. Salaisien järjestöjen hyvin järjestetty työ tuottaa vaikeissakin olosuhteissa tuloksia, sitä eivät lahtarit "lapualaisineen" ja ohraoaineen voi estää. Mutta menestyksellinen puolue- ja nuorisoliittotyön ehtona on kaikkien puolue- ja nuorisoliitonjäsentien elimien valvominen ja niiden työn voimistuttaminen. Etenkin on maaseututyössä olemassa suuria puutteellisuksia, joiden poistumiseen on kiinnitettävä mitä vakavinta huomiota.

Puoluetystä maaseudulla vaikeuttavia tekijöitä on: a) työtätekevää väestöä ei maaseudulla kiinnitä yhteen työpaikat, vaan työskentelee väestö etupäässä toisistaan erillään, tai pieninä ryhminä ja asustavat ihmiset pienissä kylissä laajoilla alueilla; b) tuotannollisten ehtojen aiheuttama eristetty asema (pitkät välimatkat, sekä kylien välillä, että liikekeskuksiin ja kaupunkeihin) ja siitä aiheutuva huono yhteys eri puoluejärjestöjen kesken. Huonon yhteyden vuoksi eivät ylempät puolue-elimet voi riittävässä määrin ohjata alempien elimien työtä. Lisäksi eivät kaikki puolue-elimet ole kiinnittäneet tarpeellista huomiota puolueverkoston lujittamiseen. Etenkin keskuksista etäälläolevat seudut ovat jääneet vaille sanottavaa huomiota. Nämä puutteellisuudet ja niistä aiheutuvat heikkoudet on pyrittävä poistamaan hyvin organisoidun puoluetyn avulla.

Puolueverkoston laajentamiseksi ja työn kaikin puoliseksi voimistuttamiseksi tulee kaikkien puolue-elimien käydä tarmolla työhön käsiksi.

Piiri- ja ali-piirikomiteain (piki ja ali-piki) tehtäviin kuuluu, hankkia tietoonsa hyviä tovereita, etenkin suuremmista kylistä ja sopivista asutuskeduksista, neuvotella heidän kanssaan ja sopia puolueen pakiin (paikalliskomitean) paikkakunnalle muodostamisesta (pakeja perustettaessa on pidettävä silmällä, että niihin vedetään jäseniksi tarmokkaita ja luotettavia tovereita). Jos ei johonkin sopivaksi katsotuun keskukseseen, jostakin syystä, voida pakia heti perustaa, on siihen toistaiseksi koetettava hankkia ainakin yhteys. Pikiin ja ali-pikiin tulee huolehtia mahdollisimman hyvän yhteyden järjestämisestä pakeihin, ohjata niiden työtä, toimittaa nopeasti ohjeet kaikista tärkeimmistä kysymyksistä, antaa ohjeita solujen toiminnan järjestämisestä; pitää huoli, että pakit edelleen ohjaavat solujen työtä, sekä vaatia, että kaikki sen alaiset elimet kokoontuvat säännöllisesti ja käsittelevät kokouksissaan kaikki järjestöjä ja yleensä työtätekeviä koskevat kysymykset, olipa ne sitten minkäluontoisia tahansa, sekä ohjaavat luokkataisteluliikettä paikkakunnalla; edelleen tulee pikin huolehtia, että kaikki niiden alaiset järjestöt suorittavat raportteerauksen täsmällisesti. Raportteissa mainittujen ym. heikkouksien poistamiseksi tulee pikin heti ryhtyä toimenpiteisiin.

Paikalliskomiteain (pakit) tulee huolehtia solujen muodostamisesta jokaiseen kylään ja suuremmille työpaikoille, jos sellaisia paikkakunnalla on (teollisuuslaitokset ja kartanot), tai mihin ei jostakin syystä solua voida perustaa.

ottaa, mikäli mahdollista, yhteys ja antaa yhteysmiehen tehtäväksi solun muodostamisen myöhemmin. Pakien tulee edelleen pitää säännöllistä yhteyttä ylöspäin pikiin sekä alaspäin soluihin; toimittaa soluille nopeasti ylempien elimien ohjeet; ohjata alaistensa elimien työtä ja antaa ohjeita kaikkiin niihin työtätekeviin kysymyksiin; ratkaista alemmissa elimissä mahdollisesti sattuvat erimielisyydet sekä epäselvyyksien sattuessa ja tarvitessaan ohjeita, kääntyä pikin puoleen; edelleen tulee pakiin vaatia soluilta raportit säännöllisesti sekä toimittaa omat raportit pikille säännöllisesti. Saman aikaisesti kun eri puoluejärjestöt pitävät säännöllistä yhteyttä keskenään, tulee myös S.K.P:een ja S.K.N.L:län vastaavien järjestöjen välillä olla katkeamaton yhteys.

Miten yhteydet eri elimien välillä, niin ylös kuin alaskinpäin, voidaan parhaiten järjestää tulee jokaisen elimen ratkaista kussakin tapauksessa erikseen, ottaen huomioon kyseessä olevat mahdollisuudet. Mutta, ettei yhteyksien katkeamisista sattuisi, on syytä järjestää jokaiseen elimeen organisaattorin lisäksi, vara-organisaattori, joka on kysymyksistä selvillä ja voi jatkaa työt organisaattorin mahdollisesta poissa-olosta huolimatta.

Vain hyvin järjestetyn, laajan puolueverkoston ja voimaperäisen työn avulla voi S.K.P. johtaa proletariaatin luokkataistelua maaseudun vaikeissa olosuhteissa.

Fascisminvastainen taisteluSKANDINAVIASSA.

Äskettäin pidettiin Ruotsissa Kommunistisen puolueen aloitteesta skandinavialais-suomalainen fascisminvastainen konferenssi. Edustajia oli 154 Ruotsista, Norjasta, Tanskasta ja Suomesta. Paitsi kommunisteja oli konferenssissä sosialidemokraatteja, puolueettomia, syndikalisteja, vieläpä Ruotsin ikeisto-opportunistisen puolueen jäseniä, jotka johtajainsa kielloista ja prjauksista huolimatta halusivat ottaa osaa työväen yhteiseen fascisminvastaiseen taisteluun. Ruotsinarmeija ja laivasto olivat lähettäneet 10 edustajaa. Saksasta olivat tulleet kielletyn Punaisen Rintamataistelijain Liiton ja Antifascistisen Nuoren Kartin edustajat. Edustajat oli valittu ammatti-, urheilu- ym. joukkojärjestöjen kokouksissa, mutta oli konferenssissä myöskin työpaikoilla toimivien fascisminvastaisen komiteoiden edustajia. Konferenssi oli laajan proletarisen yhteisrintaman ilmaus, yhteisrintaman, jota ei oltu muodostettu johtajain neuvotteluissa, vaan työpaikoilla ja työväen joukkojärjestöissä.

Konferenssin tärkeämpänä kysymyksenä oli tietoenkin fascisminvastaisen taistelun järjestäminen. Siinä tarkoituksessa kehoitettiin kaikkia työväenjärjestöjä rakentamaan antifascistisia taistelujärjestöjä työpaikoilla, valitsemaan fascisminvastaisia toimikomiteoita, perustamaan työväen puolustusjoukkoja jnr. Naisten ja nuorison sekä maaseutuväestön mukauttamiseen tähän taisteluun kiinnitettiin suurta huomiota m.m. kehoittamalla perustamaan nuorison antifascistisia komiteoita ja nuorison taistelujoukkoja. Työpaikoilla on otettava käsiteltäväksi valko-Suomen taloudellinen boikotti. Taistelua johtamaan valittiin Skandinavian Fascisinvastainen Komitea, joka yhdessä proletaristen luokkataistelujärjestöjen kanssa auttaa lahtari-Suomen terrorin uhreja ja johtaa Skandinavian työläisten taistelua fascismin vastaan, käy taistelua imperialistista sodanvaaran vastaan jne. Konferenssin yhteydessä perustettu Ruotsin Punainen Apu antoi myöskin oman julistuksensa, jossa se kehoittaa avunkeräykseen Suomen terrorin uhreille. Tähän kehoitukseen yhtyivät heti useat ruotsalaiset kirjailijat ja muut sivistyneistön edustajat.

Huolimatta konferenssiedustajain erilaisesta poliittisesta kannasta oli konferenssi kaikissa asioissa yksimielinen. Tunnuslauseksi asetettiin: Sanoita tekoihin. Tähän tunnuslauseen mukaisesti onkin Ruotsissa jo perustettu Punaisen Rintamataistelijain Liitto, työtätekevien taistelujärjestö fascismin ja lakonrikkuruutta vastaan, työväen mielenosoitusten ja kokusten suojelemiseksi jne. Avunkeräys valkoterrorin uhreille on täydessä käynnissä. Fascisminvastaisia järjestöjä perustetaan työpaikoilla. Muodostetaan työväen yhteistä rintamaa sos.dem. ja ikeisto-opportunististen johtajien päiden yli.

Suomen työväenluokalla ei ole syytä epätoivoon. Maailman työväestö on kanssamme. Ponnistakamme mekin kaikki voimamme taistelussa fascismin vastaan. Työtätekevien yhteisrintama fascismin vastaan lujaksi Suomessaakin!

Herra Luostarinen v a l e h t e l e e.

=====

Vaateustyöntekijöiden liiton luottamusmies Luostarinen oli äskettäin Ruotsissa, jossa hän antoi sikäläisen opportunistilehden haastattelussa itseään. Otamme tästä haastattelusta eräitä kohtia Suomenkin työläisten nähtäväksi, jotta hekin saisivat tietää herran Luostarisen ja muiden opportunistien ulkomaille levittämät totuudet.

Tämä aktiivisesti työskentelevä ja johtava puoluejohtaja ilmoittaa ensinnäkin, että osa "vallenkumouksellisista työläisistä" tulee varoissa äänestämään sosialidemokraatteja, koska ne "o v a t v a s t a u s t a h e e t e s i t e t t y j ä p a k k o l a k e j a" (sotatilalaki, kunnallisvalit, yhdistysten muutokset, "Kivimäen linjan" hyväksyminen - nekö ovat sitä vastustusta, Herran Luostarinen?) Suomalaiset siknilliset" (tarkoittaa luokkataistelun kannalta olevaa työväestöä) eivät ollenkaan ota osaa varoihin, "sillä" työväenjoukot ovat kääntäneet heille selkinsä". He kehoittavat äänestämään ruotsalaisista puoluetta. "Edelleen voidaan päivittäin fascistisissa lehdistössä lukea pieniä ilmoituksia, joissa siknilliset (luokkataisteiset työläiset) r u k o i l e v a t a r m o n f a s c i s t e i l t a" (!) He ovat siis "jonkunlaisissa yhteistyössä Lapuanliikkeen kanssa". Sillä tavalla herran

Luostarinen: Hiin sitä pitää, kun valehtelenaan rupeaa.

Mutta vieläkin parempaa tulee! "Sikniläiset" lahjoittavat työväentalot noskelaisille. Viipurissa olisivat "sikniläiset" "v a r a s t o n e e t työväntalon ja tontit", mutta sen estivät työläiset. (Moskepamput, jotka viranomaisilta hakivat myymis- ja hukkamiskiellon, ovat herra Luostarisen suussa siis "työläisiä"). Turussa ovat "sikniläiset" "jakaneet ammattiosastojen kesken keskenään. Siis ryöstäneet ne köyhiltä työläisiltä.) Siellä elävät teatterivallankumoukselliset kuin porvarit omissa loistohuviloissaan, jotka on ostettu työläisten rahoilla. He eivät käy minkäänlaista taistelua fascisteja vastaan! - Kuka vielä osaa paremmin valehdella kuin lurjus Luostarinen? Tuskin löytyy hänen voittajansa.

Korkeintaan Luostarinen itse voi oman ennätyksensä lyödä. Sen tekee hän kertoessaan oman kuppikuntansa "taistelusta" "lie olemme päättäneet, että johdavat toverit eivät saa lähteä niistä julkisista laitoksista, joihin heidät on valittu. Kaikesta terrorista huolimatta on työtä jatkettava. Helsingissä esim. on kaupunginvaltuustossa 10 vasemmistolaista ja näistä kolme sikniläistä, mutta 7 kuuluu meihin. Nämä 7 toveria jatkavat työtään niissä hallinnoissa ja lautakunnissa, joihin heidät on valittu." Oi Luostarinen, miksi valitsit juuri H e l s i n g i n esimerkiksesi! Sillä noista seitsämästä, "jotka sitten haluavat näyttää, että vallankumouksellinen työläinen ei pakene eikä jätä työläisiä pulaan", uskalsi kaupunginvaltuuston istuntoon saapua vain yksi (1) joka sekin kommunisteja haukuttuaan raukkamaisesti pakeni, kun taas nuo kolme "pakenevaa" kaikkia uhkauksista huolimatta jäivät paikoilleen. Ja pelkureiden joukossa oli itse h e r r a L u o s t a r i n e n joka ei edes uskaltanut istuntoon tulla!

Tällaisten "totuusien" johdosta ei voi sanoa muuta kuin: herra Luostarinen, te olette lurjus! Te ette ole vain poliittisesti kurja työväenluokan petturi, vaan persoonallisestikin raukkamainen valehtelija ja lurjus. Kun teidän ulkonaiset "sankaritukonne" tulevat työväenjoukkojen tietoon, totutuu kenties Ruotsin K.P:n lähenkannattajan ennustus: "Olemme vakuutettuja siitä että se kurja lurjus, joka takaapäin ampuu sen luokan edustajia, jonka hän itse on pettänyt, saa lämpimän vastaanoton, Suomen vallankumouksellisilta työläisiltä. Sillä he t a i s t e l e v a t fascismia vastaan, sosialifascismia vastaan, mutta myöskin heidän avustajiaan ja liittolaisiaan, luopioita vastaan - Suomen Kommunistisen Puolueen johdolla."

LUIKURIT RANNALLA VEISA A....

.....

"Sovittelijan" poliittinen viisaus ja poliittinen omatunto on siinä, että hän metelöi sen edessä, joka kulloinkin on voimakkaampi, horjuen puolelta toiselle, sotkeutuen taistelevien joukkoihin ja heikentämällä kansan vallankumouksellista tahtoa silloin, kun se käy epätoivoisen hurjaa taistelua vapauden puolesta".

(Lenin)

Suomen Metallityötekijäin liitto R.Y. on joutunut tuulten kuljeteltavaksi. Sen hyvin palkatut toimitsijat herät Virta ja Tuomi ym. luikurit, ovat jo toista vuotta - kuten he itse sanovat - kytänneet sopivan tuulta uittakseen liiton sosialifascistien rauhanseurustamiseen, missä ei herroille toimitsijoille olisi vaaraa joutua lahtarivaltion ohranan kanssa vaarallisiin tekemisiin, vaan missä aina ja edeltäkin sovitaan asioista pääohranan riekkin kanssa - kuten sosialifascisti Hakkarinen on koskenut fascisteille "vapaa automatkansa" aikana vakuuttanut - ja jossa voisi turvallisesti säilyttää lämpimät toimitsijapaikat.

Metalliliiton opportunistiset toimitsijat kutsuivat salakämmäisesti "liittoneuvoston kokouksen", josta kokouksesta ei ilmoitettu muille kuin taatuille opportunisteille ja horjumattoman luokkataistelukannan omaavien tovereiden tilalle kukaan liiton opportunistinen, oikeammin nyt jo sosialifascistinen johto, tröstit opporunistiset varamiehet. Näin saatu "yksimielinen liittoneuvosto" sitten hutki "yksimielisiä päätöksiä", joiden tarkoituksena on eroittaa liitosta horjumattoman luokkataistelukannan omaavat työläiset ja näin - fascistisin keinoin - turvata riekkin juoksupaikoin ylivaltia liitossa. Näin "yksimielisen liittoneuvoston" kokouksen jälkeen on liiton johto lähettänyt jäsensille todistuksensa riekkin laukan jäsenyydestä. Bulletinin, jossa uhataan eroittaa liitosta horjumattoman luokkataistelukannan omaavat työläiset, on allekirjoittanut tunnetut luikurit Artturi Virta ja Emil Tuomi ja on siinä m.m. seuraava illettävän törkeä kohta, joka on luultavasti kirjoitettu pääohranan riekkin senelun mukaan:

"Kehotamme siis, että jokainen liittomme jäsen pysyy tarkalleen arossa Suomen kommunistisesta puolueesta. Liittomme sääntöjen 3:n §:n A-kappaleen 1:ssä momentissa sanotaan, että henkilö, joka persoonallisen välikirjeen tai

tai joidenkin muiden syiden takia on estetty noudattamasta liittomme sääntöjä, ei voi olla liittomme jäsen. Liittomme johto tulee jokaisessa ilmituleksessa tapauksessa ehdottomasti noudattamaan sääntöjen määräyksiä ja siis menettelemään niiden mukaisesti."

Lukija ehkä ihmettelee, että liiton johto vakuuttaa noudattavansa liiton sääntöjä, vaikka sejuuri itse niitä järjestelmällisesti rikkoo, törkein rikoshen on, minkä voi tehdä lyöttäytyä ohranen kanssa sopimuksiin ja kapitalistien asianajajaksi (luokkataistelunkannalla olevat työläiset ja ennenkaikkea Suomen Kommunistinen Puolue vaativat sääntöjen tiukkaa noudattamista, koska ne edellyttävät horjumatonta luokkataistelua kapitalismia vastaan ja työläisten elinehtojen puolesta) Liiton sääntöjen noudattamis jatkkaus on arvotonta demokokia työläisten pettämiseksi, joilla herrat virrat ja tuomet yrittävät peittää omat petoksensa sen, että ovat myyneet nahkansa ohranalle. Mutta mainittujen herrojen luikuruuttahan ei tarvitse kenenkään ihmetellä, he tekevät vain ohranalle, mitä se niiltä vaatii. Hehän ovat vain-virta ja tuomi.

Työläisten tulee kuitenkin pitää huoli, etteivät virrat ja tuomet onnistu katkaisemaan metalliliiton kapitalisteja vastaan suunnattua rautaista kärrä. Kun liitto nyt kerran on "yksimielisellä päätöksellä" erotettu Suomen Ammattijärjestöstä itsenäiseksi, tulee sen myös olla itsenäinen järjestö työläisten käsissä, jota eivät komentele kaikenlaiset lahtareiden ja riekkien sosialifascistiset agentit, paremmin virrat ja tuomet, kuin huttuset ja loukotkaan.

Rautakoura.

PAPERILIITON Kankari LUIKURIEN "REHELLISESSÄ" RINTAMASSA.

Paperiliiton herra Kankari on jo vuosia kuulunut luikurien "rehelliseen" rintamaan. Ratkaisevan askeleen tälle vähemmän kunniakkaalle tielle otti Kankari heti seuraavalla hengenvedolla, kun hän oli kirjoittanut ohranankopin seinään: "Muista, että olet työmies". Itse "unohti" Kankari kuitenkin ensiksi kirjoittamansa, vai olisiko ollut niin, ettei Kankari pitänyt itseään työmiehenä, kirjoittihän muuten vain työmiehille, ainakin on Kankarin liivien alla ohlut kahellaasta glimoo.

Kankari on lähettänyt paperityöläisille "testamenttinsa", jossa tunnustaa, että on jo pidemmän ajan yrittellyt vikitellä paperityöläisiä ja heidän järjestöjään sosialifascistien rikkurijärjestöjen yhteyteen ja sitä samaa on myös herra Kankarin nyt lähettämä "testamentti" (itkuvirsi). Kankarin tekole on siksi naivi - sisältää vain otteita vanhoista valituskirjeistä ja -puheista - että siihen voi klyhimmin vastata toteamalla oikeaksi ne työläisten lausunnot Kankarista, jotka Kankari sanoo sisältäneen: "S i n u s s a k i n p o r v a r i o n p ä ä s s y t t a r k o i t u k s e n s a p e r i l l e" (kursiveeraus Kankarin). Kankari itkee, että hänen antamansa "viisat neuvot" eivät ole tehonneet työläisten suureen enemmistöön, tapaukset, elävä elämä ei ole kulkenut hänen "linjojensa mukaan. Mutta vaikka Kankari lausunnotaan juuri parhaiden todistaa, että ei ole ymmärtänyt oikein elämää, eikä työläisiä on hänellä julkeutta syyttää työläisiä hajoittajiksi ja esittää hävittömiä vaatimuksia "remmiin" antamisesta sosialifascisteille, missä suinkin on mahdollista ja missä ei olisi yhtään sosialifascistia, joka voisi tarttua "remmiin" saisivat työläiset armin - sosialifascististen paavien holhouksella - hoitaa järjestöjensä asioita. Tavallinen rehti työläinen pitää hajottajana juuri sitä, joka - Kankarin tavoin - "cheyttää" työväenjärjestöjä rehmällä niitä irti keskusjärjestöistään ja yrittää kuljettaa niitä sosialifascistien rikkurijärjestöihin. Kaikista törkeyksistään huolimatta ei Kankaria hävökerskua rehellyydellään. Tavalliset työläiset eivät sentään voi ymmärtää luikurin rehellysyyttä.

Paperityöläisten ei tule antaa Kankarilaisten henkisesti kuolleiden itkuvirsienvaijien vaikuttaa itseensä siitä huolimatta, että he menovätkin työpenkinänsä on anna proletaarista ajattelutapaa, heidän "testamenttinsa" se kuolta laulajainsa mukana. Järjestöissä ei tule - kuten Kankari vaatii - päättää sosialifascisteja "remmiin", vaan tulee työläisten pitää se tiukasti omisssa käsissään ja olla määrääjinä omisissa järjestöissään.

S.K.P:n Tiedonantaja, Suomen Kommunistisen Puolueen äänenkannattaja, ilmestyy suunnilleen kerran viikossa 6-8 sivuisena. Irtonumeroiden hinta 2:-kpl.
- Työtätekevät, ostakaa ja levittäkää omaa lehteänne.